

"El nacionalisme oficial 'demonitza' el PP"

Era un fitxatge anunciat. Des que va dir adéu —per carta— a CDC, flirtejava amb el PP de Catalunya. Però no com un més. Va voler entrar per dalt i ha estat José María Aznar el que l'ha beneït personalment. Això li ha donat força política, però ja ha despertat la gelosia d'Aleix Vidal Quadras, tot i que ell ho negui. Fins i tot, malgrat que acaba d'arribar al partit, ja té algun enemic. I és que el gir catalanista que està impulsant, amb el vist-i-plau d'Aznar, fa grinyolar algunes de les estructures de la secció local del PP. Ell assegura que el gir és consensuat i que a més no és una operació d'imatge, sinó un canvi de fons. El temps ho dirà. De moment, durant l'Onze de Setembre el seu partit va ser rebut amb hostilitat i la polèmica tornà a envoltar el PP.

—*Ous i tomàquets a l'ofrena floral de l'Onze de Setembre, còctels Molotov contra la seu del partit a Sant Cugat... Se senten perseguits, senyor Trias de Bes?*

—No exactament perseguits, però és evident que hi ha hagut una agressió i un atemptat. No sé com es pot qualificar...

—*El senyor Vidal Quadras ho qualifica de "campanya de liquidació física del PP".*

—No. Hi ha hagut una primera agressió el dia 11 i hi ha hagut un atemptat en una seu, i prou. Vull creure que són actes aïllats i que la societat catalana no és partidària d'aquestes accions. És fruit d'una minoria que sempre ha existit. Fins ara no havia tingut una actitud violenta i ara la té per moltes raons.

—*Vostè ha assenyalat dos partits, CDC i ERC, com a responsables d'aquestes agressions.*

—No ho he dit tant clar. He dit i ho reafirmo, que darrere d'això ha d'haver una organització amb poder de convocatòria i amb diners. A les nou del matí, col·locar de cent a dues-centes persones, amb pancartes ben impreses i fulls volants a tres colors, això no ho fa qualsevol. No ho fan els Boixos Nois per entendre'ns; això ho fa una organització amb poder de convocatòria, disciplina i diners. Només ho poden fer dues organitzacions que ideològicament tinguin a veure amb els actes commemoratius de la Diada.

—*CDC i ERC?*

—Això jo no ho he dit.

Josep Maria Trias de Bes, ex-diputat de CDC i advocat, ha reaparegut aquest estiu a l'escenari polític català de la mà de José María Aznar. Té l'encàrrec de refer els lligams entre el PP i la societat catalana, una tasca difícil, per les dificultats exteriors, però també pels enemics interiors que li han sortit.

—*El que sí ha dit el senyor José María Aznar és que Jordi Pujol "sembla vents que acaben en còctel molotov".*

—És evident que si demonitza i satanitza el PP des de posicions institucionals, la receptivitat d'aquest missatge és diferent en un senyor madur i amb cultura, que en un grup de nois joves, fàcilment exaltables. Dir que el PP és l'enemic de Catalunya i que ve a treure les llibertats de Catalunya i a enfonsar el país, en un auditori de disset anys és perillós. En uns moments de tensió política com els que estem vivint, a Espanya però també a Catalunya, s'ha de tenir molta cura, sobretot si això es fa des de la Presidència de la Generalitat.

—*El PP se sent demonitzat?*

—No és que s'hi senti. El PP es demonitza des d'altres partits polítics i fonamentalment des del nacionalisme oficial en el poder. Se l'expulsa de l'escenari polític i està sotmès a un setge mediàtic absolutament demostrable.

—*Una de les pintades que hi havia a la seu del PP incendiada deia "Trias de Bes traïdor". Què sent quan veu una pintada d'aquestes?*

—Suposo que m'hi hauré d'anar acostumat.

—*S'ho esperava?*

—No hi estava acostumat, la veritat. Però d'una persona que fa pintades es pot esperar qualsevol cosa.

—*Per què una persona com vostè, ex-militant de CDC, i anteriorment, militant de Convergència socialista i del PSUC, ha optat per militar al PP?*

—Bé. En primer lloc jo no he militat políticament en cap lloc més que a CDC. Només a CDC, durant vint anys. Si des de l'oposició antifranquista a la universitat, si des del que es deia la progressia del 68 se'n diu militar en un partit...

—*No ha militat mai al PSUC?*

—L'únic que vaig fer va ser oposar-me al franquisme des de la universitat. En democràcia, sempre he militat a CDC. La resta són invents que es fan. Vas a moltes reunions, però sense militar. Quan s'estaven conformant a Catalunya i a Espanya els partits polítics, tots anàvem a moltes reunions per veure a quin partit polític ens inscrivíem. No vol dir que per anar a aquelles reunions fossis de la corda dels de la reunió.



"Som gent catalanista amb una idea d'Espanya molt clara i que vol una Espanya que funcioni on Catalunya estigui absolutament còmode".

—*I ara, per què s'inscriu al PP?*

—Les meves discrepàncies amb CDC venien de fa temps. No s'exterioritzen fins el congrés de CDC de la tardor del 92. Vaig discrepar de la possibilitat que s'impedís taxativament que CDC pogués participar en un govern espanyol, com defensava una esmena presentada pel fill del president Pujol. L'esmena, a causa de la pressió que hi va haver en el mateix congrés —per cert, capitanejada pel senyor Roca i Junyent—, es va retirar. A partir d'aquell moment comença la meua discrepància i el 1993, a les generals, jo caic de les llistes. El senyor Pujol s'oposa a la meua inclusió a les llistes, i no es veu forma per part del secretari general —Roca— de defensar la meua inclusió a les mateixes, després de 14 anys de col·laboració, eh? Es veu incapaç de defensar la meua candidatura. Per no fer mal al partit, des de l'abril del 93 me'n vaig a casa, al meu despatx d'advocat, on encara estic. En aquests dos anys quedo plenament absorbit per l'exercici professional. Des del meu retir, inicio un procés de reflexió paral·lelament a unes converses amb el senyor Aznar, amb qui em veia assíduament. Aquests contactes es van incrementant fins que decideixo per entrar al PP.

—*Quina feina li ha encarregat el senyor Aznar?*

—No m'encarrega cap feina. S'incorpora amb mi tot un seguit de gent que formem part de la societat civil catalana, que pensem en català i que som catalanistes. L'objectiu és oferir un espai polític catalanista, que no s'avergonyeix de ser-ho, però moderat. Som gent catalanista amb una idea d'Espanya molt clara i que vol una Espanya que funcioni on Catalunya estigui absolutament còmoda.

—*I a vostè l'han fitxat per ser la cara amable que arribi a tot aquest sector, on fins ara el PP de Catalunya no entrava.*

—Es parla d'operació de maquillatge, es diu que només s'ha fitxat un cognom, es diu que és imatge. Aquests atacs els he llegit i estan molt bé però l'operació no és flor d'un dia. El PP de Catalunya és un partit català perquè està format per catalans que pensem d'una determinada manera. Manifestem un catalanisme diferent al d'altres però igual de legítim. Obrim el PP a la societat catalana. Des de l'any 89, quan el senyor Aznar es posa al capdavant, el PP s'obre a la societat espanyola i centra el seu missatge, però a Catalunya hi havia una assignatura pendent. Aquesta obertura que havia fet el PP a Espanya a Catalunya no havia

tingut el fruit desitjat. És a dir, encara no s'havia traduït en un resultat explícit.

—Vostè ve al PP de Catalunya a obrir el que Aleix Vidal Quadras no havia aconseguit obrir, degut als seus plantejaments. És això?

—Jo no dic això. Jo dic que el senyor Vidal Quadras ha fet la feina difícil, que es fer-se un lloc, dient:estic aquí. Però ara s'ha de fer una altra feina, en la qual ell està d'acord, amb el seu estil, però hi està d'acord, que és obrir el partit a la societat catalana.

—Doncs una de les seves primeres accions com a nou dirigent del PP ha sigut moderar el text del manifest de la Diada, aconseguint que les tesis de Vidal Quadras sobre l'Onze de Setembre, que ell mateix havia avançat dies abans, no hi apareguin per enlloc.

—No. A veure. En les idees bàsiques del manifest *Un catalanisme renovat*, hi estem d'acord tots. Ha estat fruit d'una reflexió conjunta. El senyor Vidal Quadras és un home que té una ploma fàcil i fluida.

—I una extrema habilitat per polemitzar amb el nacionalisme.

—Bé. Vam treballar conjuntament, també amb aportacions del senyor Trias Sagnier, i es va aprovar per unanimitat en el comitè executiu.

—Amb la mediació d'Aznar.

—És un document que s'ha fet aquí. No és veritat que vingui imposat per Madrid. Jo vaig comunicar a Madrid el text final, i no en van tocar ni una coma. És normal: els papers d'un partit d'àmbit estatal s'han d'assumir pel partit d'àmbit estatal, si no malament, no?

—En aquest text, tal com vostè mateix explicava fa un moment, defensen la plena integració de Catalunya dins d'Espanya. Vostè creu

CARME PUÉRTOLAS



"Una posició del PP on finalment ningú no qüestionari els punts bàsics de la catalanitat fa més fàcil el diàleg CIU-PP."

que això és viable, vist l'anti-catalanisme actual i ancestral que persisteix en el conjunt de l'estat?

—Ens enfrontem a un problema històric. Seria estúpid pensar que el PP pogués aconseguir-ho sol. És un problema de mútua incomprensió. Històricament Espanya i Catalunya s'han "suportat" mútuament. Ara, en el marc del procés de globalització mundial, és absurd que a Espanya i a Catalunya no es faci un intent per acabar d'una vegada per totes amb aquest problema, per obrir les portes de bat a bat a la convivència. No ens enganem: Espanya és la gran plataforma d'integració de Catalunya a Europa.

—Vostès prediquen un catalanisme "obert". Quin seria, en contraposició, el catalanisme "tancat"?

—El catalanisme que exclou la possibilitat que sigui catalanista un altre que no sigui ell. Qui diu que no són bons catalans els que no pensen com ell, defensa un catalanisme exclouent.

—La seva vocació d'impulsar un catalanisme moderat i obert, topa per exemple al si del PP amb l'existència sectors radicals frontalment oposats a la normalització lingüística propers o integrants de Cadeca. Com és el cas d'una regidora del PP de Santa Coloma de Gramanet.

—En tot partit en evolució, com és el PP en aquests moments a Catalunya, en tot partit que vol ser gran, sempre hi ha de tot. Jo combrego amb el concepte de catalanisme que defensa el nostre manifest.

Posicions antagòniques o contràries a aquest

"Respecte al senyor Roca estic sorprès"

—Vostè, quan estava a CDC, era un dels més destacats col·laboradors de Miquel Roca. Diuen que ja no són amics.

—Pel que fa a la meua persona, sempre poso l'amistat per sobre de les ideologies polítiques. Quan prens decisions d'aquest tipus te n'adones quines són les actituds dels amics. Redescobreixes o confirmes amics, i a vegades t'emportes sorpreses. Respecte el senyor Roca estic sorprès.

—Es cert doncs que ja no es saluden.

—Jo vaig intentar saludar-lo. Va ser ell qui no em va voler saludar.

—Per què, si eren amics, no li va comunicar personalment la seva decisió i va optar per fer-ho per carta?

—Jo sé que aquest punt és el que més

enerva el senyor Roca. O almenys això és el que diu el seu entorn. Però jo crec que és el punt més exquisit que vaig escollir per no perjudicar a ningú. Havia de decidir en quin moment em donava de baixa del partit, i era difícil, perquè no volia fer mal políticament a ningú. Ni a CDC ni a cap persona en concret. No volia interpretacions desviades. Si em donava de baixa abans de la campanya electoral de les municipals podia fer mal al senyor Roca. Si em donava de baixa després semblava un menyspreu. Tot tenia els seus inconvenients. La forma que vaig escollir, més pulcra, era prendre la decisió abans, dipositar-la en algú neutre i que el dia següent de les eleccions, passés el que passés, la fes pública. I per això

vaig escollir la via notarial. Però no li la vaig poder comunicar abans per impossibilitat física.

—...?

—Això no li ho he dit a ningú. Per impossibilitat física. Abans de les eleccions, vaig intentar durant dues setmanes parlar amb el senyor Roca. La hiperocupació del senyor Roca, que és un treballador incansable, que no té hores, que no dorm, no trobava ni un moment per rebre'm, durant quinze dies. No sense cert malhumor per la meua banda, per no haver pogut parlar amb una persona amb qui havia col·laborat durant catorze anys amb lleialtat, vaig optar per la via notarial. Em semblava que cinc minuts em podia rebre. I no vull parlar més d'aquest tema. P. M.

document catalanista seran posicions testimonials.

—*Quin tipus de vot busca el PP de Catalunya, un vot de dreta moderada, lleugerament catalanista, fins ara fidel a CiU, o el vot desencantat del PSOE, en alguns casos espanyolista.*

—En un partit interclassista com el PP ha d'haver de tot. El PP busca identificar-se amb el tronc central dels sectors socials catalans, des de l'empresari a l'asalarat, que comparteixin la idea de participar en un projecte espanyol que garanteixi l'autonomia de Catalunya i els principis del catalanisme polític. Tot això ho assumeix molta gent.

—*Per què no ha volgut rebre el carnet del PP de Catalunya de la mà d'Aleix Vidal Quadras i ha preferit retardar unes setmanes el seu ingrés al partit i esperar que Aznar visités Catalunya i li entregués personalment el carnet?*

—No, no, no. Jo vaig acordar això amb el senyor Aznar el mes d'agost. Vam quedar que quan ell tornés d'Amèrica faríem la formalització de la meua adscripció al PP. No hi ha hagut un rebuig. La meua fitxa la signen el senyor Aznar i el senyor Vidal Quadras.

—*Rebutja la interpretació que s'ha fet d'això com un gest seu de distanciament del senyor Vidal Quadras.*

—Sí. S'ha volgut crear un cert antagonisme que jo no provocaré.

—*Però no està segur que l'acabi provocant algú altre?*

—En tot cas jo no.

—*A qui sí que no ha agradat el que està passant és al senyor Sergio Gómez Alba, que en la darrera reunió de l'executiva del PP de Catalunya, va anunciar que ell parlaria en castellà per protestar contra la "neteja lingüística" que segons ell s'està apoderant del partit.*

—Sempre en moments de la vida política tothom té alguna cosa desafortunada. El senyor Gómez Alba, no sé amb quin idioma, però va votar a favor del manifest catalanista de la Diada.

—*El gir catalanista que vostè impulsa, a més de provocar alguna esclatxa interna, pot ajudar a millorar les relacions entre CiU i el PP, sobretot davant possibles conjuntures post-electorals?*

—Espero que sí. Ja veurem com queden els arcs parlamentaris respectius. En política l'aritmètica electoral a vegades és inexorable i no hi ha més remei que entendre'ns. La possibilitat de dialogar des de posicions divergents és la gran virtut de la democràcia. Ens hi hem d'anar acostumant. Una posició del PP on finalment ningú no qüestionari els punts bàsics de la catalanitat fa més fàcil el diàleg CiU-PP.

—*Des del punt de vista del diàleg entre CiU i el PP, vostè fa distincions entre UDC i CDC.*

"Respectaré el criteri lingüístic dels meus companys valencians"

—*Amb qui es faria una foto de campanya electoral a Catalunya, amb Cristòfol Soler, president del Govern Balear, o amb Eduardo Zaplana.*

—Amb tots dos.

—*Li preguntava perquè tots dos, tot i compartir militància al Partit Popular, tenen posicions enfrontades respecte a la unitat de la llengua. El president valencià la rebutja, mentre que el president balear la defensa. Vostè amb quin dels dos està d'acord?*

—Em posa en una situació difícil i molt delicada. El problema lingüístic és un tema que no es pot frivoltzar. Les llengües són els nervis dels pobles i tot el que fa referència al nervi és molt sensible. Vull ser molt respectuós. Hi ha un mapa irreversible que és la gran realitat de la parla idèntica entre diferents comunitats d'Espanya, amb característiques idomàtiques comunes entre aquestes comunitats.

—*El PP no adoptarà una posició comuna i única sobre aquest tema?*

—En aquest punt ha de tenir amplitud de mires. Hem de perdre l'angúnia que es digui que a València parlen valencià i que a la resta es digui català.

—*Independèntment del nom, està d'acord en que es la mateixa llengua?*

—Jo puc dir que és la mateixa llengua però si això ha de fer enfadar els meus companys valencians, respectaré el criteri dels meus companys. En tot cas ens entendrem parlant. Quan parlo amb valencians ens entenem sense cap problema.

P. M.

—Jo valoro els posicionaments polítics que ha fet UDC respecte el PP i el que ha fet CDC. Per part d'UDC hi ha hagut una actitud de facilitar el diàleg, que s'ha materialitzat amb les reunions entre Aznar i Duran i Lleida, que no he vist amb CDC. Constató una fluïdesa de comunicació amb UDC que no hi és amb CDC.

—*Vostè s'oferiria com a home pont entre CiU i el PP?*

—No crec que sigui la persona per on hagi de passar aquesta relació. Ja es veurà.

—*El seu cap és José María Aznar?*

—El president del meu partit és José María Aznar.

Pere Martí

CARME PUÉRTOLAS

